

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

De gældende regler for udøvelse af tandlægevirksomhed har i det store og hele været uændret siden den første lov herom, lov nr. 40 af 25. februar 1916, der byggede på en af Medicinalkommissionen i 1915 afgivet betænkning. Den nugældende lov, nr. 190 af 11. juni 1954 med senere ændringer, jfr. indenrigsministeriets lovbekendtgørelse nr. 350 af 28. juni 1974, har alene betydet en ajourføring af 1916-loven på enkelte punkter, særligt vedrørende tandlægers adgang til at foretage bedøvelse, reklamering med tandlægebehandling samt tandlægers adgang til at anvende medhjælp ved behandlingerne.

Bestemmelsen om tandlægenes virksomhedsområde i den gældende lovs § 3, stk. 1, er således forblevet uændret fra udformningen i 1916. Dansk Tandlægeforening har flere gange i tidens løb påpeget, at denne beskrivelse af tandlægenes virksomhedsområde er så afgrænset og detaljeret, at den hindrer tandlægerne i selvstændigt at udføre funktioner, som de i kraft af deres uddannelse er kvalificeret til.

På denne baggrund og da indenrigsministeriet i det hele fandt, at tandlægeloven trængte til en revision, nedsatte ministeriet i 1973 et udvalg, der fik til opgave at fremkomme med udkast til en ny lov om udøvelse af tandlægevirksomhed. Lovforslaget er resultatet af dette udvalgsarbejde, jfr. betænkning nr. 749/1975 om revision af tandlægeloven.

Spørgsmålet om de praktiserende tandteknikers virksomhedsudøvelse har gentagne gange givet anledning til overvejelser. Således blev i 1963 afgivet betænkning nr. 332 af en af indenrigsministeriet nedsat tandteknikerkommission, uden at problemet dog herved fandt sin løsning. Senest har undervisningsministeren i 1974 nedsat et udvalg til at undersøge, hvilke krav der må stilles til uddannelsen af de praktiserende tandteknikere med henblik på stillingtagen til en autorisationsordning eller anden form for offentlig godkendelse. Dette udvalg har endnu ikke afsluttet sit arbejde, og det er derfor ikke ved nærværende lovforslag hensigten at ændre grundlaget for eller omfanget af de praktiserende tandteknikers virksomhedsområde.

Lovforslaget har til hensigt at tilvejebringe et tidssvarende grundlag for tandlægenes erhvervsudøvelse gennem modernisering af bestemmelserne om tandlægenes virksomhedsområde, præcisering af tandlægenes stilling som selvstændige medic-

inalpersoner samt ved at åbne større muligheder for, at tandlæger kan anvende medhjælpere med særlig uddannelse ved instrumentel behandling af patienterne. I overvejelserne om lovforslagets udformning er i øvrigt indgået de forventede regler om tandlæger inden for De europæiske Fællesskaber.

Lovforslaget indeholder i kapitel 1 bestemmelser om betingelserne for at få autorisation som tandlæge. Det foreslås her, at den gældende tandlæge-lovs krav om ansættelse som klinisk assistent i 1 år som vilkår for retten til at udøve selvstændig virksomhed som tandlæge ophæves. Tandlæger vil herefter have mulighed for at kunne udøve selvstændig virksomhed umiddelbart efter den afsluttende eksamen. Lovforslaget åbner endvidere mulighed for indførelse af offentlig anerkendelse af tandlægelige specialer, således at sundhedsstyrelsen på nærmere fastsatte vilkår kan meddele tandlæger tilladelse til at betegne sig som specialtandlæger og således, at ingen andre tandlæger må betegne sig som specialtandlæger. Endelig foreslås, at tandlæger på samme måde som læger får mulighed for at fraskrive sig retten til at udøve virksomhed.

I kapitel 2 foreslås en ny bredt formuleret beskrivelse af virksomhedsområdet for tandlæger. Samtidig gives der mulighed for, at indenrigsministeren inden for dette virksomhedsområde dels kan forbeholde visse funktioner for lægerne, dels kan stille krav om særlig uddannelse som vilkår for tandlægers ret til at udføre visse behandlinger m. v. Dette udvidede virksomhedsområde må ses i sammenhæng med de i kapitel 2 i øvrigt foreslåede ud-førlige bestemmelser om tandlægenes pligter som selvstændige medicinalpersoner. Pligter som svarer til, hvad der i lægeloven er fastsat for lægerne, med hvem tandlægerne under et udvidet virksomhedsområde vil få et stadig større samarbejde. Det bemærkes særligt, at når der ikke som i lægeloven er optaget en bestemmelse om tavshedspligt i form af en henvisning til straffelovens § 264 b, skyldes dette, at straffelovens bestemmelser herom i sig selv anses for tilstrækkelige.

Endvidere giver reglerne i kapitel 2 udvidede muligheder for tandlægers anvendelse af medhjælpere med særlig uddannelse til instrumentel behandling af patienter. Endelig indeholder kapitlet skærpede bestemmelser om reklamering for tandlægevirksomhed m. v.

Tilsynsregler findes i kapitel 3 og straffestemmelser i kapitel 4.